Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar. 16 (Coleoptera)

STIG LUNDBERG

Skeppsbrogatan 7, S-951 00 Luleå, Sweden

Abstract

LUNDBERG, S. Contributions to the knowledge of Swedish beetles. 16 (Coleoptera). — Ent. Tidskr. 97: 15—20, 1976.

A number of faunistically interesting finds of Coleoptera are reported from different parts of Sweden, among them some new provincial records. Biological or ecological notes are given for most of the species. Of special interest are the observations made on *Melandrya barbata* F. and *Asclera sanguinicollis* F., both of which belong to the rarest of Swedish wood-boring beetles. *Melandrya barbata* was found, in Norrbotten, to live in decaying trunks of aspen lying in very shady, moist places in forests mainly composed of Norway spruce. The development seems to be triennial. *Asclera sanguinicollis* was found in two localities in Scania. In both cases it lived in rotten wood in narrow holes in old beech trees.

Deronectes septentrionalis Gyll. Av denna dykare, som i Catalogus 1960 är upptagen för »Lapponia», tog jag 19.9.69 1 ex. i ett vattenhål inom naturreservatet Puolva i Lu-Lpm.

Eocatops lapponicus Szymczakowski. Denna nyligen i Ent. Tidskr. (96: 3—7) beskrivna catopid sökte jag återfinna våren 1975, men vid mitt besök 7.6 hade arten tydligen redan lämnat värdmyran (*Formica lemani*). Den 21.8 gjorde jag ett nytt fåfängt försök. Först 9.9 lyckades jag erhålla ytterligare 18 ex. av *Eocatops* genom sållning av myrsamhällen främst i murkna granstubbar på fyndlokalen, ett gammalt hygge i Reivo-reservatet, PLpm. Jag har förgäves sökt hitta arten i LuLpm och Nb hösten 1975.

Philonthus sphagnicola Sjöberg. Då jag på jakt efter *Lomechusa wellenii* Palm sållade det inre av en *Sphagnum fuscum*-tuva med ett samhälle av myran *Formica uralensis* på en ristallmyr vid Sangis i Nb 13.9.75, fick jag 3 små *Philonthus*-ex., vilka samtliga var *sphagnicola*.

Oligota granaria Er. Arten är i Sverige uppgiven från Sk utan närmare fynddata (Palm 1968: 20). Den 4.7.73 fick jag 1 ex. genom sållning av ruttnande svampar vid en grov bok i Sm, Värnanäs.

Tomoglossa luteicornis Er. och *Thinobius brevipennis* Kies. Tidigare har jag beskrivit fyndet av 2 ex. av *Tomoglossa* vid Ålabodarna i Sk (Lundberg 1975: 9). Den 24.5.75 sökte vi återfinna arten och lyckades över förväntan, dock ej på fjolårslokalen utan på kanten av en lergrop, där vi fick inte mindre än ca 25 ex. Flertalet erhöll vi genom att sönderdela det ungefär centimetertjocka lerlagret på grusunderlaget och sålla. Leran var beväxt med en späd mossa av *Polytrichum*-typ.

Vid sållningen fick vi också den endast ca 1 mm stora *Thinobius brevipennis* i 100-tals ex. Denna art är tidigare endast känd från 2 lokaler: dels just från Ålabodarna (2 ex. leg. S. Palmqvist), dels från en numera förstörd lokal i nordöstra Sk, där Folke Olsson fått den i stort antal genom sållning av lungmossa (*Marchantia polymorpha*) vid kanten av vattenhål.

Vid Ålabodarna fick vi vid sållningen även bl.a. *Falagria thoracica* Cust., *Georyssus crenulatus* Rossi, *Limnichus pygmaeus* Sturm, *Cytilus sericeus* Forst., *Syncalypta nigrita* Palm och *setigera* Ill. samt *Liodes ovalis* Schm. och *badia* Sturm.

Lomechusa mariae Palm. Den 19.5.75 påträffade Kurt Persson och jag arten i stort antal (över 50 ex. tillvaratagna) hos värdmyran, *Formica gagatoides,* vid Kuoka i LuLpm. Myran var vanlig dels i granstubbar dels i björklågor och praktiskt taget varje samhälle innehöll exemplar av *L. mariae*. Senare, 7.6, fanns fortfarande enstaka ex. kvar hos myrorna. Den 31.8.75 fick jag också 1 ex. av *L. mariae* hos *F. gagatoides* under barken intill basen av en stående gran inom Blåkölsreservatet i Nb.

Meotica lohsei Bnk. Våren 1975 undersöktes på nytt den plats där *Meotica lohsei* togs 1974 (se Lundberg 1975: 10). Sållning av jordblandad bark gav ett 100-tal ex. *Meotica*. Bland dessa dominerade *M. lohsei,* men även *M. hanseni* Scheerp. var vanlig. Säkerligen kan *M. lohsei* påträffas på liknande biotoper i hela Sverige.

Pentanota meuseli Bernh. Denna vackra kortvinge, som uppenbarligen är rovdjur främst i barkborregångar i barrträd, anges av Palm (1972: 367) såsom mycket sällsynt och tagen i ca ett 20-tal ex. allt som allt. Vid genomgång av ett mycket intressant fångstmaterial, som erhållits av Skogshögskolans Ent. avd. med hjälp av fönsterfällor upphängda vid travar av barrmassaved i Vstm och Vrm, har jag funnit 26 ex.: Vstm, Grythyttan 1972 1 ex. 7, 22, 26, 28.6 och 4.7, 2 ex. 12.6 och 7.7, 3 ex. 11.7. — Vrm, N. Skoga 1973 1 ex. 16.6, 11 och 14.7, 2 ex. 5 och 7.6, 5 ex. 30.6. — Vrm, Rådahöjden 1974 1 ex. 13.6 och 10.7.

Vid sållning av barken på en högstubbe från en stormfälld tall strax utanför Reivoreservatet i PLpm 9.9.75 fick jag förutom en mängd *Placusa* även 1 ex. av *Pentanota meuseli*. Exemplaret togs i gångar av större märgborre, som utvecklats under sommaren.

Drapetes biguttatus Pill. Denna lilla vackra throscid är av Thomsom uppgiven för Vg (Schönherr) men är under 1900-talet endast påträffad i Hornsö-området i Sm. Arten har ansetts höra till värmerelikterna och har tidigare endast tagits i enstaka ex. sittande på bl.a. grova bokstubbar (Lundblad 1943: 191—192). 1971 påträffade emellertid Bertil Sandgren 1 ex. under en brädlapp vid lövträdssågen i Hornsö och 1972 togs ytterligare enstaka ex. där dels under brädlappar dels sittande på stockar. Thomas Sandgren och Willy Kronblad har dessutom påträffat några ex. sittande på ekstockar respektive i spormjöl under bark på ett hygge vid Alsterhus (Kronblad 1975: 64). Sommaren 1975 togs ytterligare ex. vid sågen i Hornsö (bl.a. av Gösta Gillerfors och Rune Widenfalk) och vid ett besök i Hornsö-området i mitten av juli passade jag på att titta efter *Drapetes*. Den 19.7 på eftermiddagen, då det var halvklart, upptäckte jag endast 1 ex. som satt på en planka, men dagen efter, då det var solsken och varmt (ca 25°), lyckades det bättre. På en liten näverbit, ca 2×1 dm, satt inte mindre än 15 ex. och mellan kl. 15.00—16.00 räknade jag in över 50 ex., som dels sprang omkring på färsk sågspån eller på björknäver eller satt på undersidan av näver och brädbitar på sågspånshögarna, dels kom flygande och slog ned. I sågspånen strax under ytan växte en vit svamp som luktade starkt och uppenbarligen attraherade *Drapetes*. Samma svamp färorsakar vitröta på björklågor och fanns f.ö. på den björklåga, i vilken Rickard Baranowski 1974 hittade ett nykläckt ex. av *Drapetes* vid Båtfors intill Dalälven (Baranowski 1975: 105).

Genom sållning av den svampiga sågspånen vid sågen i Hornsö erhölls för övrigt bl.a. *Ditoma crenata* F., *Scaphosoma agaricinum* L. och *Atheta sodalis* Er. Fragment visade, att noshornbaggen (*Oryctes nasicornis* L.) också utvecklades i sågspånshögen, och Rune Widenfalk iakttog f.ö. flera ex. av *Dircaea australis* Frm. i sågspånen, en art av vilken jag såg några ex. sittande på björkstockar 20.7.

Uppenbarligen utvecklas *Drapetes biguttatus* i sågspånshögarna och har liksom *Hymenorus doublieri* Muls., som går i barrträdssågspånshögar i Hornsö-området, lyckats

anpassa sig till denna konstgjorda biotop. Arten bör eftersökas vid andra lövträdssågar i södra Sverige. Ambjörn Carlsson har f.ö. påträffat fragment under en bräda vid sågen i Allgunnen. Intressant är den långa flygtiden för arten, från maj in i augusti med sannolikt maximum i juli.

Diphyllus lunatus F. Det oväntade fyndet vid Bara på Gotl 1973 (Gösta Gillerfors in litt.) av denna raritet, som under 1900-talet endast tagits i 1 ex. i Ög av A. Jansson, gjorde att vi spanade efter brända träd på Gotl vid besök där 1975. På en del ställen tycks bönderna bränna vegetationen i dikeskanter, men mestadels är det askar som dödats och på detta trädslag växer uppenbarligen inte den svamp, skiktad dynsvamp, *Daldinia* (*Hypoxylon*) *concentrica*, i vilken *Diphyllus* utvecklas. Strax N Hörsne hittade jag dock en oxel med dynsvampar, som var helt sönderätna och innehöll dels *Litargus connexus* Geoffr. dels *Diphyllus lunatus*. Totalt erhölls 15.7.75 3 imagines och 6 larver av den sistnämnda. Ur larverna kläcktes 2 imagines 29.8 och 1 imago 13.9. En bidragande orsak till att arten lever kvar på Gotl kan vara lövängsskötseln, varvid ris o.d. årligen bränns.

Bothrideres contractus F. Denna colydiid är sedan gammalt känd från Fårön och Gotska Sandön. Däremot känner jag inte till någon rapport om fynd från själva Gotl. Den 18.7.75 tog jag dock 1 ex. under barken på en *Eremotes*-angripen tall strax N Rute. Sannolikt finns arten på lämpliga lokaler på hela Gotl.

Xyletinus vaederoeensis Lundberg. Denna *Xyletinus*-art har i Sverige endast rapporterats från Hallands Väderö, där O. Lundblad tog typmaterialet 1951. Då arten nu också påträffats i Tjeckoslovakien (Gottwald in litt.) borde den finnas mer utbredd i södra Sverige. Så tycks också vara fallet. Den 20.7.75 tillvaratog jag nämligen ett dött *Xyletinus*-ex., som satt fast på ett hasselblad i Halltorps hage på Öl. Exemplaret visade sig vara en hane av *X. vaederoeensis*. Bland några *Xyletinus*, som jag bestämde åt Sven Backman, fanns ytterligare en hane från Öl, tagen vid Tveta kvarn 22.6.73. Troligen har arten något med ek att göra, då samtliga fynd är gjorda i områden med ekskog.

Asclera sanguinicollis F. Denna art hör till våra sällsyntaste vedarter. Förutom ett enstaka fynd i Bl (Palm 1974: 203) är den endast känd från Sk, varifrån den rapporterats dels från Häckeberga (Berdén) dels från Söderåsområdet (Lennart Lindgren, Rune Widenfalk, Jan Höjer). Samtliga fynd utgörs av enstaka ex. tagna i juni—juli i blommor, främst älggräs.

Den 6.4.74 undersökte jag ett röthål vid basen av en grov bok i Skäralidravinen. Hålet var vänt mot söder och på grund av sipprande vatten hade en seg rödbrun rötved uppkommit. När jag petade i denna, föll en imago av *Asclera sanguinicollis* fram, men trots ytterligare letande kunde jag ej upptäcka larver eller gångar i det trånga hålet.

Jag besökte lokalen på nytt i juli 1974 utan framgång men vid ett besök 6.12.75 lyckades jag bättre. Utgångshål i den hårda ytveden visade, att ett exemplar gått ut våren 1975, och i mjuk rödbrun rötved under den sega och hårda ytveden påträffades två imagines i puppkammare intill varandra. Arten är sannolikt beroende av denna speciella rödbruna ved (*Rhyncolus*-ved), som utbildas i trånga hål, vilket f.ö. bekräftas av fynd av 2 ex. i en vindfälld bok i Häckeberga (Peter Cederström och Ambjörn Carlsson in litt.).

Denna typ av röthål är ovanlig i Skäralidravinen, men finns fortfarande i Häckeberga i de överåriga, ofta ihåliga bokarna, troligen mestadels i anslutning till kajbon o.d. Det är därför synnerligen angeläget, att så många som möjligt av de ännu kvarvarande överåriga, grova bokar, som finns i Häckebergatrakten, skyddas, så att denna stora raritet bland våra vedskalbaggar kan leva kvar.

Anthicus bimaculatus Ill. Den 6.6.75 skulle jag demonstrera för den finske coleopterologen Jyrkö Muona hur vi tagit *Thinobius*

pusillimus Heer i ett grustag vid Persön utanför Luleå och skvalpade därför upp vatten på sanden vid kanten av en vattengrop. Det enda djur, som härvid kröp fram var en hane av *Anthicus bimaculatus,* ett överraskande fynd, eftersom denna art tidigare är tagen endast i Sk, Bl, Hall, Gotl inklusive GSand samt Vrm (Gillerfors in litt.), främst i sanddyner på stränder. Arten är emellertid i Finland tagen upp till Uleåborgs-trakten och förekomsten i Nb hänger uppenbarligen samman med den finska utredningen.

Melandrya barbata F. I en tidigare uppsats (Lundberg 1975: 12) har jag omnämnt de svenska fynden av *Melandrya barbata* t.o.m. 1972, då 4 ex. togs på norra Öl under en bokstock. Våren 1974 hittade Rickard Baranowski 2 imagines under barken på en liggande bok i Skäralid och vi har där sökt efter angrepp, hittills dock förgäves.

Den 28.9.75 undersökte jag vid Klöverträsk mellan Luleå och Älvsbyn i Nb en liggande asp i tät granskog och upptäckte då intill ett angrepp av *Sinodendron cylindricum* L. utgångshål i helt barkfria delar av stammen. Hålens dimensioner och svagt ovala form passade ej in på någon av de arter, som är kända från asp, och efter något letande lyckades jag hitta färska angrepp med larver i puppkammare. På larven kunde jag konstatera, att det var fråga om en serropalpid, och med tanke på den nordliga lokalen var jag först inne på tanken, att den kunde vara *Phryganophilus ruficollis* F., som ju är känd från Jmt och Ång.

Vid hemkomsten kunde jag emellertid genom studier av Palms beskrivning av *Phryganophilus*-larven snabbt utesluta den arten. Det kunde konstateras, att det i stället var fråga om en *Melandrya*-art. Den särpräglade biologin, som helt avvek från den hos *Melandrya dubia* Schall. (denna art är bunden till döda björkar med lös vitrötad ved) och närmast förde tankarna till *Melandrya caraboides* L. (känd från Sk, Hall och Bl) gjorde, att jag gissade, att jag helt oförmodat stött på ett angrepp av *Melandrya barbata* i Nb efter att förgäves ha letat efter denna art både på Öl och i Sk. Ett av de tidigare fynden gjordes ju dock i Norrland, även om det var 40 mil längre söderut, vid Fränsta i Medelpad 1936. Just vid Klöverträsk har jag f.ö. påträffat åtskilliga sydliga arter, vilkas nordgräns i Sverige härigenom ändrats ännu radikalare, exempelvis *Eicolyctus brunneus* Gyll., *Elater nigroflavus* Gze och *Quedius microps* Gr.

Vid en jämförelse med larven av *Melandrya dubia* framkom inga tydliga skiljetecken och försök att på lokalen ifråga och på andra likartade platser med liggande gamla aspar finna bevis i form av imagofragment misslyckades, trots att jag kunde konstatera arten i ett 10-tal stammar och tillvarata ett 30-tal fullväxta larver. Karakteristiskt var dock att de fullväxta larverna var markant mindre än *Melandrya dubia*-larver och att biologin helt avvek från denna arts. Jag hade inget annat att göra än att med spänning avvakta kläckningen av larvmaterialet. Efter nedkylning togs detta in 10.12. Tyvärr visade det sig vara mycket svårt att hålla den rätta fuktigheten för larverna. Av de 30 larverna erhölls endast två puppor, dessa dock redan 19.12. Den ena puppan dog men den andra kläcktes 27.12 och resulterade i ett felfritt ex. av den väntade arten, *Melandrya barbata*. Ur vedbitar kläcktes ytterligare 1 ex. 10.1.76. I motsats till exemplaren från Öl och Sk var båda typiskt färgade, dvs. hade ljusa ben och palper.

Då biologin hos *Melandrya barbata* mig veterligt icke tidigare beskrivits utan arten endast rapporterats tagen som imago i och på diverse lövträd, främst bok, och flygande mot ljus, skall jag här närmare beskriva angreppen i asparna.

Samtliga angrepp har konstaterats i gamla lågor av asp med undantag av ett fall, då ett par larver (av vilka en fullväxt) påträffades i toppdelen av en ca 5 år tidigare avverkad asp. Utmärkande har varit att de angripna stammarna har legat mycket skuggigt i tät skog ofta med gran som dominerande träd-

slag och i ren nordsluttning, dvs. på mycket kalla och fuktiga lokaler. Angreppen har varit koncentrerade till barkfallna delar av stammarna, som ofta legat mer eller mindre nedsjunkna i mossan. Flertalet angrepp har funnits på sidorna av stammen nära mossytan men i några fall på stammens ovansida. Den avverkade toppen låg dock ca 0,5 m över marken och angreppen fanns där i gränsen mot resterna av tunn fastsittande bark.

Angreppen har oftast skett i anslutning till gamla hackspettbon, vid kvistknölar och vid bräckskador, som uppkommit, då stammen fallit omkull. Larver av tre dimensioner har påträffats i samma låga, vilket tyder på treårig utveckling, och angrepp kan av gamla utgångshål att döma försiggå länge i samma stam. Stammens tjocklek vid angreppsställena har växlat från ca 15 cm upp till mycket grova dimensioner.

Larvgångarna är vanligen koncentrerade i ett gytter och avslutas ofta med att larven gör en gång av upp till drygt 1 dm längd strax under den hårda ytan. Puppkammaren utgörs av en utvidgning av gången. I några fall har larverna från det inre av stammen ätit sig ut mot ytan och legat vinkelrätt mot denna med endast ett ca 1 mm tjockt skikt kvar för imago att äta sig ut genom. Vedens konsistens har i allmänhet varit anmärkningsvärt hård, starkt vattnig, något vitrötad. I den avverkade toppen var veden dock markant torrare och lösare på grund av lagringsröta.

Arten gynnas uppenbarligen av överårig skog med gamla lågor av asp men kan tydligen leva kvar i ansade bestånd i och med att den kan utvecklas i avverkningsavfall. Sannolikt kan lämplig konsistens i vissa fall även uppkomma i stubbar eller rotben av döda träd.

Flyghålen har varierat i storlek från 6,5×3,5 mm ned till 3,5×2,5 mm. Till formen är de genomgående ovala. Förutom *Sinodendron* har larver av *Toxotus cursor* L. och *Strangalia quadrifasciata* L. påträffats intill pågående angrepp av *Melandrya barbata*.

Förutom vid Klöverträsk hann jag, innan snön kom, också konstatera arten vid Kusträsk strax NO Boden och sannolikt kommer det att visa sig, att den har en sammanhängande utbredning i hela östra Sverige. I sydligaste Sverige sker utvecklingen kanske huvudsakligen i bok, eventuellt också i något annat trädslag.

Hypophloeus fraxini Kug. och *longulus* Gyll. Dessa båda tenebrionider uppges leva under barken på stående ipid-angripna tallar och granar. Jag har förgäves letat efter dem på en mängd lokaler på stående döende träd. Först 1975 kom jag i kontakt med dem men då genomgående på liggande stormfällda eller avbrutna tallar, som torkat snabbt genom starka angrepp av ipider.

H. fraxini har jag tagit i totalt 5 ex. i två grova tallar inom domänreservatet Pellokielas i LuLpm. Åtminstone 2 ex., tagna 7.8, höll till i gångarna av *Ips sexdentatus* Börn. 3 ex. erhölls 14.9, 1 av dessa i gammal märgborregång.

H. longulus har jag tagit i mycket stort antal på ett 10-tal avbrutna och vindfällda stammar av tall i märgborregångar och i gångarna av *Orthomicus proximus* Eichh. och *Ips acuminatus* Gyll. i såväl Nb som LuLpm. I en stam, som låg starkt solexponerad i ett skogsbryn nära Nattbergsheden i Nb, togs således 21.8 över 50 imagines förutom puppor och larver.

Hylobius transversovittatus Gze. I samband med att Folke Olsson och jag undersökte blomvass efter *Bagous nodulosus* Gyll. i kanalen från Lina myr vid Dalhem på Gotl hittade jag fragment av *H. transversovittatus*. Undersökning av värdväxten, fackelblomster, gav ett 10-tal imagines. Flertalet erhölls genom doppning av växtens rotdel i vattnet. Arten är »ny» för Gotl, men den är uppenbarligen förbisedd. Bengt Ehnström konstaterade den nämligen även vid Mästermyr några dagar senare.

Coryssomerus capucinus Beck. Denna vivel är i Sverige endast känd från Gotl, där en-

staka ex. dels tagits genom slaghåvning (A. Jansson, T. Nyholm, J. R. Bergvall, J. Höjer) dels plockats krypande på marken eller sållats (B. Ehnström).

Enligt Urban (1929: 76—77) skall arten leva i rotpartiet av bl.a. nysört, prästkrage, färgkulla och rölleka. Den fullväxta larven går ned i marken på hösten, där förpuppning och kläckning sker, eventuellt även övervintring.

Bengt Ehnström visade oss på de lokaler vid Stånga, där han tagit några ex., och 16.7.75 angrep vi den misstänkta värdväxten baldersbrå (*Matricaria inodora*). Stjälkarna visade sig vara urholkade av *Ceuthorrhynchus rugulosus* Hbst, vars larver vid tidpunkten ifråga ätit sig ut och gått ned i jorden för förpuppning. Små larver och även puppor av *Apion confluens* Kby fanns i nedre delen av stammen och i övre partiet av roten. Dessutom påträffade jag larver och även puppor av vad som måste vara *Coryssomerus*. Dessa hade gnagt främst i övre delen av rotpartiet och i vissa fall urholkat nedre delen av stjälken. De fullväxta larverna hade inte gnagt sig ut och gått ned i jorden för förpuppning, som fallet varit i Tyskland enligt Urban, utan stannat kvar i växten och förpuppat sig. I ett fall påträffades 2 puppor i stjälken, av vilka den överst liggande låg ca 2 cm från marken, i ett annat fall hade larven gnagt i övre delen av rotpartiet och förpuppat sig i en seg kokong av gnagspån belägen på utsidan av roten mellan två stjälkar. Kläckningen skedde för några puppor 25.7, 30.7 och 3.8 och utfärgningen tog ca en vecka. Den fullväxta larven och puppan skiljes lätt från *Ceuthorrhynchus rugulosus* och *Apion confluens* på storleken. Larven av den lika stora *Pseudostyphlus pilumnus* Gyll. utvecklas i blomkorgarna och går ned i jorden för förpuppning.

Bengt Ehnström besökte lokalen, ett grustag, i början av oktober 1975 och hittade då 2 imagines av *Coryssomerus*, som låg kvar i puppkamrarna i rotpartiet. Utgångshål visade dock, att vid detta tillfälle flertalet exemplar hade lämnat värdväxten.

Jag vill tacka S. Backman, R. Baranowski, A. Carlsson, P. Cederström, B. Ehnström, G. Gillerfors, F. Olsson och K. Persson för fynduppgifter.

Citerad litteratur

BARANOWSKI, R. 1975. Några bidrag till kännedom om coleopterfaunan vid nedre Dalälven. 1. — Ent. Tidskr. 96: 97—115.

KRONBLAD, W. 1975. Anteckningar om vedskalbaggar i Småland (Coleoptera). — Ent. Tidskr. 96: 63—64.

LUNDBERG, S. 1975. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar. 15 (Coleoptera). — Ent. Tidskr. 96: 8—13.

LUNDBLAD, O. 1943. Några skalbaggsfynd. — Ent. Tidskr. 64: 177—194.

PALM, T. 1968. Svensk Insektfauna 9, Coleoptera, fam. Staphylinidae, häfte 5. 1—112. Stockholm.

— 1972. Svensk Insektfauna 9, Coleoptera, fam. Staphylinidae, häfte 7. 297—468, pl. I—VII.

— 1974. *Asclera sanguinicollis* F. funnen i Blekinge (Col. Oedemeridae). — Ent. Tidskr. 95: 203—204.

URBAN, C. 1929. Beiträge zur Naturgeschichte einiger Rüsselkäfer II. — Ent. Bl. Biol. Syst. Käfer 25: 65—79.